

Familie Doorsnee

Klucht in twee akten

door

C.J. SLIJKOORD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FAMILIE DOORSNEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerda: Heeft naast haar huishoudelijke taken de verzorging van haar demente (of moeten we hier spreken over ondeugende) schoonvader op zich genomen. Getekend door de tijd en het verleden, waarin haar leven niet altijd even gemakkelijk was, zijn haar opmerkingen niet altijd even genuanceerd te noemen. Dat neemt niet weg dat Gerda haar hart op de goede plaats draagt en als een kloek over haar gezin waakt.

Gerda moet een huisvrouw uitbeelden van ongeveer 50 á 55 jaar, die wars is van alle uiterlijkheden. Ze draagt geen sieraden, ze heeft een slordig kapsel en is altijd getooid in een lange, bloemrijke schort. Voor het overige wordt de kleding overgelaten aan de vertolkster van deze rol.

Klaas: Klaas is de echtgenoot van Gerda. Het verdient aanbeveling om deze rol eveneens door een 50-plusser te laten vertolken. Klaas is door zijn ontslag een verbitterd man geworden. Hij kan zich mateloos ergeren aan alles en iedereen. Toch is Klaas de kwaadste niet. Hij is het best te omschrijven als een “ruwe bolster, blanke pit” type. Hij heeft zijn hart op het puntje van zijn tong liggen, maar meent het allemaal niet zo kwaad. Zijn sikkeneurigheid wordt met name ingegeven door de crisis en het feit dat hij daar volgens eigen belevenis de dupe van is geworden. Dat hij zijn ontslag enigszins zelf in de hand heeft gewerkt komt niet of nauwelijks bij hem op. Klaas moet, gedwongen door omstandigheden, zijn vader in een verzorgingstehuis laten opnemen. Maar of dit lukt?

Klaas is sobertjes gekleed. Er geldt geen kledingadvies voor Klaas. De invulling hiervan wordt overgelaten aan de vertolker van deze rol.

Govert: Govert is de demente vader van Klaas. Hij leeft in zijn eigen waanwereld waarin hij directeur was van de gemeentelijke reinigingsdienst. Anderzijds kan hij bijzonder ad rem en ondeugend uit de hoek komen, waardoor een ieder zich afvraagt of hij nu dement of ondeugend is. Govert tracht dikwijls te ontsnappen aan de aandacht van Gerda en laat geen kans onbenut om de woning te ontvluchten. Hij wordt door Gerda en Klaas min of meer gedwongen om naar verzorgingstehuis “Batenstein” te verhuizen. Hij verzet zich echter met hand en tand tegen deze gedwongen verhuizing. Of dat genoeg is zal de toekomst leren.

Govert is evenals zijn zoon Klaas sober gekleed en zit altijd in een stoel met een plaid om zijn benen gedrapeerd. Govert moet een man van midden 70 jaar (prachtige schminkuitdaging) uitbeelden. Er geldt geen kledingadvies voor Govert. De invulling hiervan wordt aan de vertolker van deze rol overgelaten. Het enige wat voorgeschreven wordt, is dat Govert tijdens dit stuk een bril met een lelijk, ouderwets montuur draagt.

Riekje: Riekje is een lieve vrouw die zich verdienstelijk maakt als hulp in de huishouding. Ze is beslist niet het prototype van een intelligente vrouw te noemen. Opgemerkt moet worden dat Riekje een schat van een vrouw is, die niet kwaad te krijgen is en er alles aan doet om het een ander naar de zin te maken. Haar enige wens is om ooit nog eens te gaan dansen in een heuse disco. Riekje is midden dertig en moet een onnozele uitstraling op het toneel zetten. Zo is ze gekleed in een ouderwetse wijde rok die net even te kort is. Onder haar rok draagt ze zwarte, platte schoenen en witte enkelsokjes. Verder draagt ze een blouse of trui die op geen enkele manier combineert met haar rok. Riekje draagt een Pippie Langkousachtige pruik met twee staartjes en een ziekenfondsbrilletje completeert haar outfit.

Annette: Annette moet uitgebeeld worden door een jonge vrouw van voor in de twintig jaar. Ze is weliswaar de jongste binnen het gezin, maar is een vrijgevochten type die doet waar ze zin in heeft. Ze is snel verliefd op elke man die ze tegenkomt en laat dat ook duidelijk blijken. Annette werkt in de plaatselijke super. Ze loopt continu kauwgom te kauwen. Alhoewel Annette diep in haar hart een lieve meid is, heeft ze de uitstraling van een asociaal type. Annette is gekleed in een (te) kort rokje waaronder ze een zwarte panty draagt. Verder heeft ze een blouse aan die uitnodigt om de fantasie te prikkelen. Ze draagt sieraden, is opzichtig opgemaakt en haar kapsel is uitermate verzorgd.

Jos: Jos is een jongen die zijn eigen plan trekt. Hij bemoeit zich niet of nauwelijks met de overige gezinsleden. Behalve als hij gevraagd wordt. In dat geval staat hij voor iedereen klaar. Jos is achter in de twintig, begin dertig. Hij is beslist niet modern gekleed. Een spijkerbroek, blouse en sportschoenen zijn de voornaamste kledingattributen van Jos. Verder houdt hij niet van tierelantijnen zoals een opzichtige ketting of armband.

Sijtje: Haar volledige naam is Sijtje Hillen. Ze is sociaal werkster en in die functie komt ze in contact met Govert. Sijtje moet opvallend “tuttig” gekleed zijn. Het liefst moet ze een mantelpakje dragen of een kokerrokje met bijpassend colbert. Een bijpassende (ouderwetse) blouse mag niet ontbreken en ook haar kapsel mag niet van deze tijd zijn. Ze draagt panty's en zelfs haar schoenen zijn ouderwets te noemen. Ze moet een brilletje, voorzien van een veiligheidskoordje dragen, waarbij ze haar bril op het puntje van haar neus draagt. Sijtje heeft gedurende dit stuk altijd haar schrijfmap (zie benodigdheden) bij zich.

Dame: Iemand die niet direct als speelster aan dit stuk deelneemt, maar wel halverwege de tweede akte tot twee keer toe een bord aan het publiek toont met daarop de tekst: ***“Een week later”***.

Benodigdheden + Inrichting eerste akte.

- Voor kledingadviezen wordt verwezen naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij behorende kledingadviezen.
- De kamer waarin dit toneelstuk zich afspeelt heeft twee (eventueel denkbeeldige) deuren. De rechter deur leidt naar de overige vertrekken van de woning, zoals de keuken, slaapkamers, etc., etc.. De linker deur leidt naar buiten.
- Er moet een deurbel aanwezig zijn die van achter de coulissen bediend kan worden.
- In de kamer staat een tafel met vier stoelen, een kleine bank, een fauteuil voor Govert en een fauteuil schuin tegenover de fauteuil van Govert, alsmede een dressoir of bergmeubeltje.
- Naast de fauteuil van Govert staat een bijzettafeltje.
- Op het dressoir of bergmeubeltje staat een telefoon die vanachter de coulissen bediend kan worden. Verder is de kamer opgevulld met wat prullaria, zoals een (staande) schemerlamp, krantenbak met een recente krant en wat tijdschriften, schilderijtjes, etc., etc..
- Een geruit plaid voor Govert.
- Dienblad, drie koffiemokken, een suikerpotje, een melkkannetje en een koekjestrommel met wat koekjes. Het geheel heeft betere tijden gekend en past niet bij elkaar.
- Wandelstok voor Govert.
- Stofdoek.
- Draadloze kruimelveger.
- Mobiele telefoon voor Annette
- Radio/ CD speler op bergmeubel. (zo mogelijk aangesloten op één of meerdere geluidsboxen)
- CD met disco muziek in de lade van het bergmeubel.
- Een (kunst)leren schrijfmap met daarin een blocnote en een pen.
- Een bord met daarop de tekst: ***“Een week later”***

Eerste akte

Als het doek open gaat, zijn Riekje en Gerda ijverig aan het werk. Riekje is met een stofdoek in de weer en Gerda zuigt met een draadloze elektrische kruimelveger nog wat kruimels van de grond. Ze zijn bijna klaar met hun werk en op het moment dat de speelsters gaan praten wordt de kruimelveger uitgezet en zorgen de dames er voor dat ze met hun gezicht naar het publiek in de zaal staan. Govert zit in zijn fauteuil, een plaid om zijn benen gedrapeerd en zijn wandelstok tegen zijn fauteuil.

Govert: Geef de telefoon eens aan, Gerda.

Gerda: Waar heb je die voor nodig?

Govert: *(gewichtig)* Even m'n secretaresse bellen. Die moet ik altijd opnieuw controleren of ze mijn orders wel goed heeft uitgevoerd. Eigenlijk kan ik geen dag thuis blijven.

Gerda: *(cynisch)* Dat is je de afgelopen 20 jaar toch redelijk goed afgegaan.

Govert: *(reageert op geen enkele manier)* Geef de telefoon eens aan, Gerda.

Gerda: Een moment, pa. Zodra ik tijd heb zal ik hem aangeven.

Govert: *(drammerig)* Ik wil de telefoon nu.

Gerda: *(met stemverheffing)* Ik ben je gezeur helemaal zat, pa! Houd je klep dicht!

Govert: *(zegt niets maar gaat duidelijk zichtbaar als een kind zitten mokken)*

Riekje: Niet zo leuk als je later gaat demonteren, hè ma?

Gerda: Opa demonteert niets, Gerda. Demonteren is eigenlijk het uit elkaar halen van dingen, zoals bijvoorbeeld een motor. Wat jij bedoelt is **dementer**en.

Riekje: Bedoelt u eigenlijk te zeggen dat opa een beetje aan het gek worden is.

Gerda: Dat vind ik nogal grof uitgedrukt. Laat ik het als volgt zeggen. Volgens de dokter is jouw opa een beetje ziek in zijn hoofd. Dat noemt de dokter; "Opa is aan het dementeren". Toch denk ik dat er heel veel ondeugd bijkomt, Riekje. Jouw opa is echt niet zo gek als hij zich dikwijls voordoet.

Riekje: *(laat duidelijk haar twijfels zien)* Ik weet het niet, hoor ma. Gisterenochtend stond hij zich in te zepen met de slagroombus. Dat is toch geen ondeugd? Nee, ik denk dat opa écht in de war is.

Gerda: Volgens mij valt het allemaal wel mee. Maar hoe denk je er over, zullen we een bakkie doen?

Riekje: Gezellig. Ik haal het wel even. Opa....., ook een bakkie?

Govert: Hè? Wat zeg je?

Riekje: Lust u ook een kop koffie?

Govert: Uhhh...., nee...., laat maar. Doe mij maar een jonge borrel.

Gerda: Hoe kom je daar nu bij? Je drinkt al jaren helemaal niets meer.

Geen druppel! En nou moet je snel zijn, wil je wel of geen koffie.

Govert: *(mokkend)* Doe dan maar.

Gerda: *(tegen Riekje)* Neem jij de kruimelveger en de stofdoek mee naar achteren?

Riekje: Doe ik. *(verlaat de kamer door de rechter deur)*

Gerda: Ik wil even ernstig met je praten, pa. Hoe is het je eergisteren in hemelsnaam gelukt om ongezien de deur uit te komen.

Govert: *(veinst geheugenverlies, kijkt Gerda ondeugend aan, trekt zijn schouders op, maar zegt verder niets)*

Gerda: Dacht ik al. Vergeten, hè? Je bent zeker ook vergeten dat de buurman je thuis heeft gebracht? Wat moest je in hemelsnaam in het winkelcentrum doen? En hoe kwam je aan die mondharmonica? Vast en zeker gestolen! Je moest je schamen! Hoe haal je het in je hoofd om in het winkelcentrum als een randdebiel op dat ding te blazen.

Govert: *(een beetje boos)* De meeste mensen houden heus wel van een goed stukje muziek, hoor.

Gerda: Eens! Maar niet van dat gejengel van jou. En dan ook nog eens de brutaliteit hebben om met de pet rond te gaan!

Govert: Dat is toch niet erg? Dat doen zoveel muzikanten in het winkelcentrum.

Gerda: Dat kan wel waar zijn, maar die maken écht muziek. Bovendien gaan die niet het winkelend publiek met een wandelstok achterna als ze geen geld geven.

Govert: De meeste gasten die daar rondbanjeren geven enorme bedragen uit aan kleding, drank, eten en meer van dat soort flauwekul, maar een paar euro voor een muzikant kan er niet af. Ik zal ze leren. Die mafketels.

Gerda: *(boos)* Jij hoeft niemand wat te leren, ouwe! Die mensen bepalen zelf wel waar ze hun geld aan willen uitgeven. Daar hebben ze jou niet voor nodig.

Govert: *(is diep beledigd, kijkt bewust de andere kant uit en zegt weer niets).*

Riekje: *(komt door de rechter deur de kamer binnen met een dienblad + drie mokken koffie)* Even tijd voor een bakkie. *(zet de bekers voor haarzelf en Gerda op tafel en brengt een beker bij Govert die ze op het bijzettafeltje zet)*

Gerda: Bedankt, Riekje.

Riekje: Wat kijk je weer boos, opa. (*gaat met Gerda aan tafel zitten om koffie te drinken*)

Gerda: (*tot Riekje*) Ik heb hem zojuist weer eens aangesproken op zijn gedrag van eergisteren, maar uiteraard is hij voor de zoveelste keer weer eens alles vergeten. Vergeten hoe hij ongemerkt weggeglip is, vergeten hoe hij aan die mondharmica is gekomen, vergeten dat hij het winkelende publiek door het hele winkelcentrum heeft nagezeten met zijn wandelstok wapperend in de lucht, vergeten dat de buurman hem bijna in een houdgreep mee naar huis moest nemen om grotere rampen te voorkomen, vergeten, vergeten, vergeten.

Riekje: (*vergoelijkend*) Ach, we vergeten allemaal wel eens wat. Ik tenminste wel!

Gerda: (*maakt zich opnieuw boos*) Dat mag dan wel zo zijn, maar ik word he-le-maal niet goed van die man. (*tot Govert*) Breng jij je mok zo dadelijk naar de keuken als je je koffie op hebt?

Govert: Ach lieverd, je weet dat ik dat niet kan. Ik heb zulke verschrikkelijk zere benen. Ik ben allang blij dat ik rustig in m'n stoel kan blijven zitten. En zelfs dat kost me al de nodige moeite.

Gerda: (*trionfantelijk*) Dat is nou precies wat ik bedoel. Als het jou niet uitkomt, kan je niets. Als je echter je eigen gang kan gaan, is je verschrikkelijke kwaal ineens niet meer zo verschrikkelijk. Ik denk dat ik je maar ga inschrijven voor de Para Olympische Spelen, want voor iemand die zó gehandicapt is, ben jij zo af en toe nog verdomd snel volgens de buurman.

Riekje: (*giert het spontaan uit van het lachen*) Ik zie opa al lopen. Met zo'n "Haantje Pik", versierd met gekleurde slingers. Geen gezicht. (*blijft uitbundig lachen*)

Gerda: Waar heb jij het in hemelsnaam ineens over.

Riekje: (*nu duidelijk onzekerder*) Over....., wat u zojuist zei over opa.

Gerda: Wat bedoel je?

Riekje: Nou....., die..... Paasspelen voor opa.

Gerda: Ik had het niet over paasspelen, maar over Para Olympische Spelen.

Riekje: (*vragend*) Dat is toch wat we op de televisie wel eens hebben gezien? Al die sporters met een handicap bedoel ik.

Gerda: Precies.

Riekje: Dat dacht ik al. Maar....., uhhhhh....., is dat ook voor geestelijk gehandicapten?

Govert: *(nog vóór Gerda een antwoord kan geven)* Als dat het geval is, kan je moeder jou ook laten inschrijven. Dan kom jij vast in aanmerking voor de zwaarste handicap klasse.

Gerda: Probeer je eens een beetje in te houden, ouwe. Riekje loopt in ieder geval niet als de eerste de beste idioot in het winkelcentrum “de muzikant” uit te hangen.

Govert: Doe jij alsjeblieft een beetje normaal, Pleegzuster Bloedwijn. Tussen de oortjes werkt alles nog prima bij mij hoor. Ook al denken jullie daar dikwijls anders over.

Gerda: Als dat het geval is dan vraag ik me af wat je eergisteren in het winkelcentrum deed.

Riekje: Mondharmonica spelen, hè opa

Gerda: Gelukkig heeft hij nog flink wat opgehaald met zijn buitengewone optreden. Dat was het enige positieve en een welkome aanvulling op het huishoudgeld.

Riekje: *(giechelend)* Was het toch nog ergens goed voor.

Govert: Stelletje dieven!

Gerda: Het is goed hoor, ouwe. Soms ben je hartstikke doof en soms mankeer je he-le-maal niets aan je oren. Een overduidelijk geval van selectieve doofheid. Het wordt steeds gekker. Selectief doof, selectief geheugenverlies, wat staat ons nog meer te wachten

Annette: *(komt door de rechter deur de kamer binnen, mompelt “goedemiddag” en neemt schuin tegenover Govert in de fauteuil plaats. Annette heeft haar mobieltje bij zich welke ze regelmatig raadpleegt)*

Allen: *(zeggen “goedemiddag” terug)*

Riekje: Koffie?

Annette: Nee, dank je.

Govert: *(tot Annette)* Ik ben nog nooit zo’n goed katholiek geweest sinds jij bij de super werkt.

Annette: *(chagrijnig)* Waar slaat dat nou weer op?

Govert: Gewoon....., sinds jij bij de super werkt heb je elke week een vrije dag.

Annette: *(nog chagrijniger)* Nou....., en!!! Wat heeft dat met jouw katholieke beleving te maken?

Govert: Makkelijk zat. Sindsdien zit ik minimaal een keer per week verplicht tegen een kruis aan te kijken. Op de duur wordt je daar écht wel vroom van. Of je wilt of niet!

Annette: Dan kijk je maar een andere kant op als je daar niet tegen kan, ouwe viezerik!

Gerda: Kalm aan, Annette. Je weet toch wie het zegt.

Annette: Dat wel, maar omdat die ouwe aan het dementeren is kan hij toch zeker niet alles zeggen wat in hem opkomt.

Govert: Als ik dat zou doen dan loop jij ofwel van chagrijnigheid gillend de deur uit, ofwel ging je nu naar je kamer om wat fatsoenlijks aan te trekken. Iets wat in z'n geheel over je dikke kont past.

Annette: Ik bepaal zelf wel wat ik aantrek. Daar heb ik jouw mening niet voor nodig.

Gerda: (*berustend*) De toon is weer gezet. Als jullie samen in de kamer zijn gaat het altijd fout.

Riekje: Waar is pa?

Gerda: Die is solliciteren, maar ik geef hem weinig kans. Hij wil nog zo graag, maar hij krijgt altijd te horen dat ze zijn sollicitatie in portefeuille houden.

Riekje: In portefeuille houden? Wat betekent dat nu weer.

Gerda: Dat ze je niet willen hebben en dat je dus geen moer meer hoort van meneer de werkgever.

Annette: Hij had nooit bij de gemeentelijke reinigingsdienst weg moeten gaan. Hij had het hartstikke goed naar z'n zin op de vuilniswagen.

Gerda: Je vader is niet zomaar weggegaan bij de gemeentelijke reinigingsdienst. Hij moest daar weg. Na ruim dertig jaar trouwe dienst kon hij inpakken en wegwezen. Omdat er gesaneerd moest worden. Aangezien je vader in de loop der jaren een redelijk salaris had opgebouwd, moest hij er als een van de eersten uit. Basta!

Annette: Kan dat zomaar?

Gerda: Wel als je een afkoopsom accepteert en je "zogenaamd" akkoord gaat met ontslag vanwege een door te voeren reorganisatie.

Annette: Wat een stelletje ratten. En waar is hij nu solliciteren?

Gerda: Dat weet ik niet. Het was in ieder geval buiten werk. Net als op de vuilniswagen. Volgens je vader was het wel verschrikkelijk dom werk.

Govert: Dan is de kans heel erg groot dat hij aangenomen wordt.

Annette: Je kan nu ineens wel erg bijdehand doen, maar ik ben trots op pa. Hij probeert toch maar van alles om weer werk te krijgen. Dat kan je niet van iedereen zeggen. (*op dat moment wordt Annette op haar mobieltje gebeld*) Annette..... Met Robert??? (*loopt heen en weer, waarbij ze duidelijk nadenkt wie die Robert wel mag zijn. Plotseling gaat het kennelijk dagen*) Wat lief van je, Robert. Leuk dat je belt. Dat is al weer een tijd geleden..... Wat zeg je?..... Drie

dagen!..... Ja, de tijd gaat snel. Wacht even, ik kan hier niet vrijuit praten. Een moment. (*verlaat de kamer door de rechter deur*)

Gerda: (*cynisch*) Haar volgende man voor het leven heet waarschijnlijk Robert. Gelukkig duurt zo'n leven bij Annette nooit lang. Dat varieert van één dag tot maximaal een week. Dan kan ze weer aan haar volgende leven vol liefde en geluk beginnen.

Riekje: Toch vind ik zoiets best spannend. Ik zou graag één zo'n leven willen overnemen van m'n zusje.

Govert: Sprookjes bestaan niet, Riekje.

Gerda: Klep dicht, ouwe.

Govert: (*cynisch*) Ja, Moeder Overste!

Riekje: (*uitbundig lachend*) Moeder Overste. Ma als non. Je moet er niet aan denken!

Gerda: Als we klaar zijn met..... (*op dat moment komt een opgewonden Annette de kamer in door de rechter deur*)

Annette: Weet je wat me nu is overkomen? Je raadt het nooit!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto